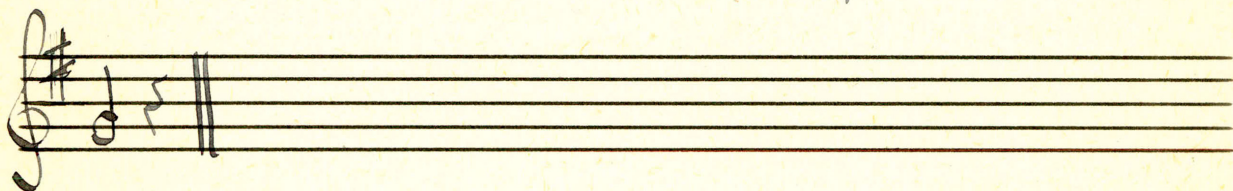
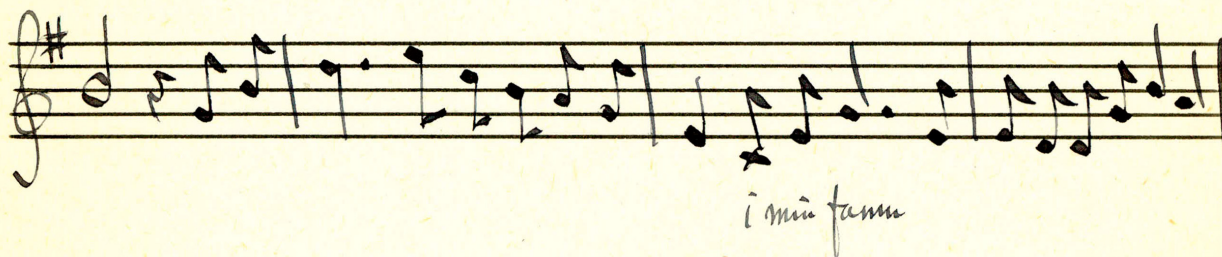
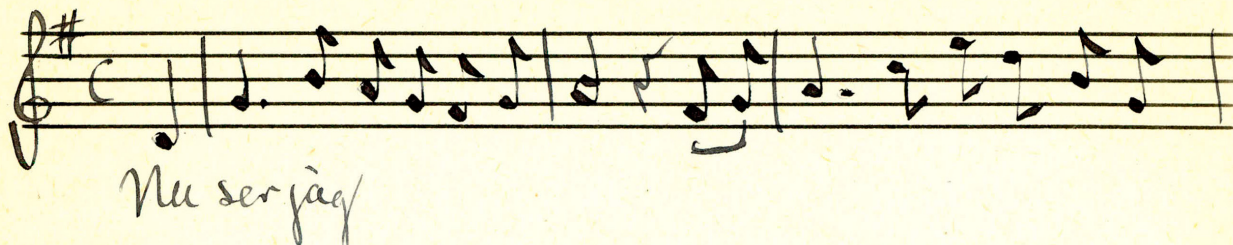

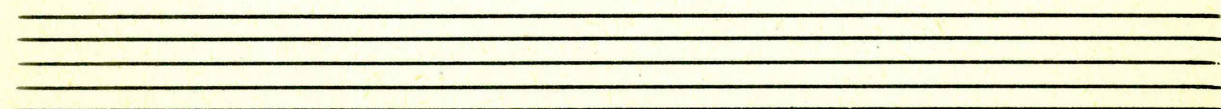
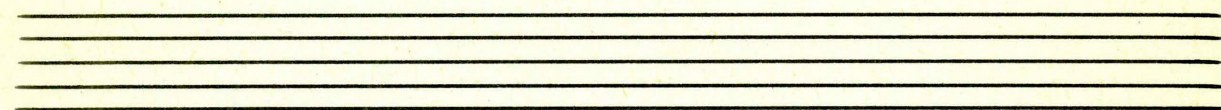
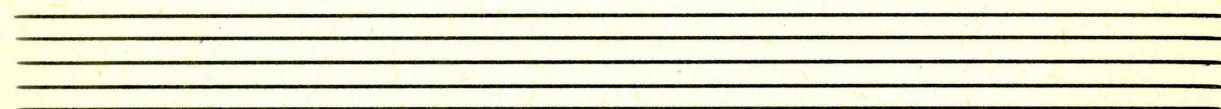
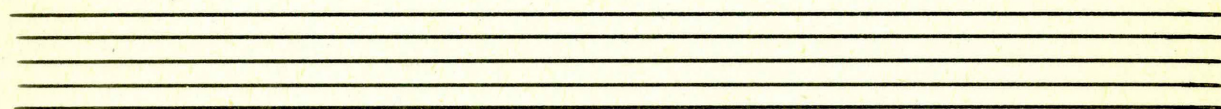
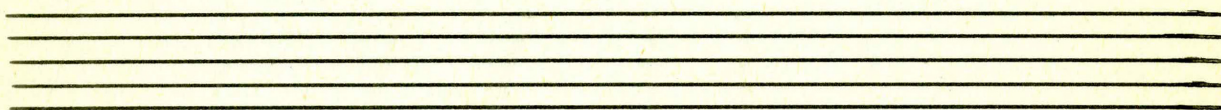
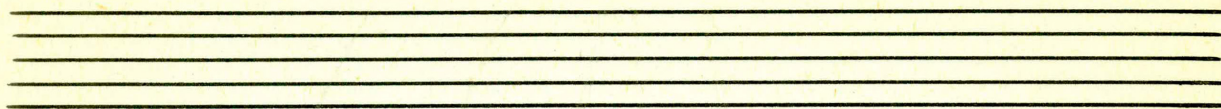
615

1538 530

Perna, Valkon

Helmi Puurtinen
24.8.24

530
Kop.

615

1539

1. Nu ser jag åter drömmans fyr,
nu vill jag till min flicka fly
för att taga henne i min famn;
Där är hon i en säker hamn.

2. Nu vill jag åter sjunga en sång
för att kala skeppet ifrån land,
till de flickor som där uppe står;
De vänta oss i land på gå.

3. Nu vill jag på min flicka tro,
ty hon var ju den deiligaste ros.
Här sökes och här finnes tro;
" " " " " "

4. När var och en de går till sin,
då vill även jag uppsöka min,
men kan hända att en annan vän
har tagit henne ifrån mig igen.

5. Men om nu detta skulle ske,
 då vill jag blott åt henne se.
 Var och överingen :: undra kan ::
 att hon vill hava sig en ann.
6. Vred är en sjömans högsta lust
 Att segla uppå fjärran kust.
 Han seglar ost, han :: seglar väst ::
 men hemmet är och bliver bäst.
7. Sen tar han sig ett glädjörus,
 Sen lever han i sus och dus.
 Var och överingen :: undra kan ::
 En skål för mö och fosterland!

(var över
 var-och-över ~)